هر عضوی که از حیوان زنده بریده شود، مردار (و حرام) بشمار می رود.

از ابوواقد لیثی رضی الله عنه روایت است که می گوید: رسول الله صلی الله علیه وسلم درحالی به مدینه آمد که مردم کوهان شتر زنده را بریده و دنبه ی گوسفند زنده را قطع می کردند؛ پس رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند: «مَا قُطِعَ مِنَ الْبَهِيمَة، وهيَ حَيّةٌ، فهيَ مَيْتَة»: «هر عضوی که از حیوان زنده بریده شود، مردار (و حرام) بشمار می رود».

[صحیح است] [به روایت ترمذی - به روایت ابوداوود - به روایت احمد - به روایت دارمی]

حدیث مذکور بیانگر آن است که: رسول الله صلی الله علیه وسلم درحالی به مدینه آمد که مردم اعضای پر چربی شتر زنده و نیز دنبه ی گوسفند زنده را می بریدند و می خوردند و از آنها استفاده می کردند. اما رسول الله صلی الله علیه وسلم آنها را از این کار نهی کرد و در این خصوص قاعده ای را بیان نمود و آن اینکه هر عضوی از حیوان زنده چه توسط خودش و چه توسط دیگری بریده شود، تفاوتی ندارد کوهان شتر باشد یا دنبه گوسفند یا هر چیز دیگری، حکم مردار آن حیوان را دارد، اگر پاک باشد که پاک است و اگر نجس باشد، نجس است. چنانکه دست انسان پاک است؛ اما دنبه گوسفند نجس است. اما در این مساله مواردی چون موی حیوانی که خورده می شود، پشم، ریش، کرک، مشک و ناف آن پاک است.

http://sunnah.global/hadeeth/fa/show/8364